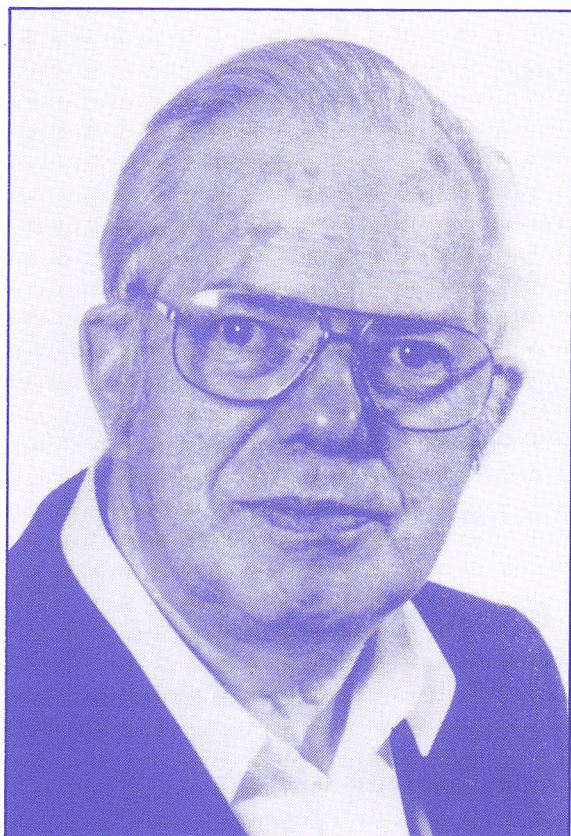

**Op het feest van
Maria Hulp van de Christenen,
woensdag 24 mei 2000,
overleed in ons huis van Hoboken
onze medebroeder**

Miel Vanherck

salesiaan-priester van Don Bosco

Miel Vanherck

Hij was 80 jaar.

Geboren te Hoeselt op 07 januari 1920

Eerste professie Groot-Bijgaarden op 24 september 1941

Eeuwige professie te Oud-Heverlee op 28 juni 1947

Priesterwijding te Oud-Heverlee op 06 mei 1951

1940-1941	Groot-Bijgaarden	noviciaat
1941-1943	Farnières	filosofie
1943-1946	Hechtel	leraar-assistent
1946-1951	Oud-Heverlee	theologie
1951-1955	Sint-Pieters-Woluwe	leraar
1955-1957	Hoboken	leraar
1957-1959	Sint-Denijs-Westrem	leraar
1959-1962	Sint-Pieters-Woluwe	leraar
1962-1968	Sint-Denijs-Westrem	leraar
1968-1974	Sint-Denijs-Westrem	onderdirecteur
1974-1987	Helchteren	werkplaatsleider
1987-1994	Helchteren	econoom-vicaris
1994-1996	Helchteren	op rust
1996-2000	Hoboken	op rust

Hij overleed te Hoboken op 24 mei 2000

HOMILIE

Geachte familie, beste medebroeders
en goede vrienden van onze medebroeder Miel Vanherck,

In november 1996 is Miel als één van de eerste bewoners in ons nieuw verzorgingshuis te Hoboken ingetrokken en heeft er een nieuwe thuis gevonden. Zijn slepende ziekte had hem dermate aangetast dat een langer verblijf in de gemeenschap van Helchteren niet meer mogelijk was. In Hoboken werd Miel - of 'Mieleke' zoals hij door het verplegend en verzorgend personeel graag genoemd werd - met veel liefde en toewijding verzorgd.

Je kon moeilijk een gesprek met hem voeren, maar hij hield van gezelschap en liet zich met een zeker welgevalen door medebroeders, personeelsleden en vrijwilligsters vertroetelen. Na een doodsstrijd van enkele dagen is hij op het feest van Maria Hulp van de Christenen zachtjes naar de hemel gegaan.

De lezingen van deze viering bieden een mooie typering van Miel. Hij heeft niet voor zichzelf geleefd, maar voor de Heer, aan Wie hij toebehoort. Vol toewijding heeft hij zich met zijn mogelijkheden gegeven aan zijn familie en medebroeders, aan jongeren en gewone mensen in de geest van Don Bosco.

Heel zijn leven heeft hij zorg gedragen voor kleinen en geringen. Zo droeg hij zorg voor de Heer, die zich in het evangelie van deze viering met zieken, vreemdelingen, naakten en hongerigen vereenzelvigd. Wat Miel aan één van deze kwetsbare en vereenzaamde mensen heeft gedaan, heeft hij aan de Heer gedaan.

Dat geloof - dat wij aan God toebehoren - en de totale gave van zichzelf heeft Miel meegekregen van vader Jan en moeder Pauline Noben in het gezin van 3 kinderen. Miel werd als jongste in de rij te Hoeselt geboren op 7 januari 1920.

Zijn vader beheerde een kleine boerderij en ging daarbij nog te voet naar zijn werk in een fabriek te Luik, terwijl moeder met veel zorg het huishouden deed.

Na het 6de leerjaar deed Miel de Latijn-Griekse humaniora in Don Bosco te Hechtel. Daar heerste een goede, echt salesiaanse geest. Er werd op het niveau van de jongens les gegeven en het internaatleven was gekleurd met sport en spel, toneel, zang en fanfaremuziek. Miel was erg geboeid door de manier waarop de salesianen met de jongeren omgingen. Deze manier van leven en werken vanuit een evangelische en salesiaanse geest sprak hem zó sterk aan dat hij op 25 augustus 1940 vanuit Hoeselt zijn aanvraag deed om toegelaten te worden tot het noviciaat bij Don Bosco. Hij verwoordde het aldus:

*'Zeer Eerwaarde Heer Bestuurder,
Jaren lang reeds koester ik het ideaal eens priester te worden.
Na veel gebeden te hebben en nagedacht over de beste manier
om dit ideaal te verwezenlijken, kwam ik tot het besluit u heden
mijn aanvraag te doen om toegelaten te worden tot het noviciaat
van de salesianen, in de hoop later een degelijk volgeling te
worden van Don Bosco. Eerbiedig groet ik u van verre, en*

wachtende op een gunstig antwoord, blijf ik uw zeer onderdanige Emiel Vanherck, student van Don Bosco'.

Overtuigd van zijn religieuze, salesiaanse roeping, zette Miel op 14 september 1940 de stap naar het noviciaat, waar hij Don Bosco, zijn pedagogie en spiritualiteit nog beter leerde kennen en stilaan ingroeide in het salesiaanse en religieuze leven.

Na het noviciaat begon Miel met de filosofiestudies te Farnières en deed daarna zijn triënnaat als leraar-assistent te Hechtel. Zijn theologische studies deed hij te Oud-Heverlee, waar hij op 6 mei 1951 tot priester werd gewijd.

Na die theologiestudies werd Miel benoemd tot leraar-assistent in de technische en beroepsschool en in het internaat te Sint-Pieters-Woluwe. Hij verbleef er tot 1955. Daarna kreeg hij voor 2 jaar een lesopdracht in Hoboken.

De periode in Sint-Denijs-Westrem die daarop volgde, werd heel wat langer: 17 jaar namelijk van 1957 tot 1974. In de beginjaren gaf hij les in het college, maar daarna kreeg hij een lesopdracht in de technische en beroepsschool. Na enkele jaren kreeg hij de zware verantwoordelijkheid van onderdirecteur. Miel was erg gesteld op orde en tucht. Hij had een kordate aanpak. Zijn functie bracht mee dat hij soms zowel bij leerlingen als bij leerkrachten harde maatregelen moest nemen. Maar onder zijn hardheid en strengheid was een heel goede kern verborgen. In wezen was Miel een zeer gevoelig man; dit was zijn sterkte, en tegelijk ook zijn zwakte.

De langste periode van zijn leven bracht Miel door in ons huis van Hechteren, waar hij 22 jaar verbleef van 1974 tot 1996. Als werkplaatsleider kreeg hij de hoofdverantwoordelijkheid over alle werkhuizen. Hij stapte geregeld de werkhuizen binnen en had een goed contact met de werkmeesters. Doorheen de jaren versoepelde zijn strenge aanpak en had hij een natuurlijk gezag verworven. Op 1 september 1984 ging hij met pensioen als werk-plaats-

leider, maar hij bleef zich daarna als econoom ten dienste stellen van de gemeenschap. Met veel zorg en een grote nauwkeurigheid heeft hij deze opdracht vervuld zolang zijn gezondheid het hem toeliet. In het begin van zijn ziekte deed hij nog steeds rustig verder en liet hij zich voor de boodschappen en de boekhouding bijstaan door enkele medebroeders van de gemeenschap. Toen zijn ziekte-toestand zó slecht evolueerde dat het hem het onmogelijk werd zijn werk verder te doen, heeft hij de moed gehad los te laten en afscheid te nemen van zijn geliefd huis van Hechteren om aan te sluiten bij de pas opgerichte afdeling voor hulpbehoevende medebroeders te Hoboken.

Miel had een mooie band met zijn familie. Hij leefde intens mee met het lief en leed van zijn broer en zus, hun echtgenoten en met hun kinderen die intens genoten als nonkel Miel op bezoek kwam of wanneer zij naar de familiefeesten mochten komen in Sint-Denijs-Westrem en in Hechteren. Ook via handelsverrichtingen was de familie met de genoemde Don Boscohuisen verbonden, tot beider tevredenheid.

Als zieke en bejaarde medebroeder viel Miel op door zijn eenvoud en verdraagzaamheid. Nooit klaagde hij over zijn ziekte. Hij is tijdens de laatste jaren van zijn leven stil, zacht en mild geworden. Hij was heel dankbaar voor de verzorging en de nabijheid van mensen. Ondanks zijn lijden behield hij zijn zin voor humor. Miel is God steeds trouw gebleven in zijn gebed, zowel persoonlijk als in gemeenschap. Zo werd hij een man van God. In een brief van 6 december 1979 aan de toenmalige provinciaal schreef hij: *'Wat we doen voor het oog van de mensen, daar oordelen mensen over. Maar God kijkt naar onze geest en naar ons hart. Op God blijf ik rekenen, de mensen nemen we met een korreltje zout'.*

*Goeie medebroeder Miel, nonkel Miel,
wij geven je uit handen
en vertrouwen je toe aan de liefde van onze God,
die je een heel leven trouw bent geweest.*

*In ons hart leeft stil verdriet om je heengaan,
maar evenzeer dank om het geschenk van je leven
in je familie
en in onze congregatie.
Je leven heeft rijke vruchten voortgebracht.
Op het feest van Maria Hulp van de Christenen
ben je van ons heengegaan.
Wij bidden dat Maria je nu mag begeleiden
tot bij haar Zoon, Jezus,
om eeuwig in zijn liefde te vertoeven.
Spreek jij nu voor ons ten beste,
zodat God jongeren blijft roepen
om jouw plaats als salesiaan van Don Bosco in te nemen,
want de oogst is groot.
Blijf ons allen over de dood heen liefdevol nabij.*

Piet Palmans
Provinciaal

Helchteren, 30 mei 2000

